

లివీమాయ

-నందచైతన్య

“నువ్విలాంటి వేషాలేస్తే నీ దగ్గరకు చేరనంతే” హీరోయిన్ పాత్రధారిణి చెప్పింది వయ్యారాలుపోతూ...

“కట్” అసహనంగా చెప్పాడు శంతన్...ఆ పిక్చర్ డైరెక్టర్.

“ఇదిగో అసిస్టెంట్ డైరెక్టరూ” గట్టిగా పిల్చాడు డైరెక్టర్.

“ఆ బోంబే పిల్లకు చెప్పు డైలాగ్ ఎలా చెప్పాలో. మనం తీసేది యూత్ సిన్మా. ముసలమ్మల సిన్మా కాదు. మోడలింగ్ చేస్తోంది గదా కాస్త ఒడ్డు, పొడుగూ బానే ఉంది. మనం ఎలా చెప్తే అలా నడుచుకొంటోంది. ఒళ్లు దాచుకోకుండా పనిచేస్తుంది అంటే నిజమని నమ్మడం నాదే బుద్ధి తక్కువ”

“ఏమి అయ్యింది. నాదీ తప్పు ఐ మీన్ ఫాల్ట్ - ఎసీ థింగ్ ఈజ్ దేర్” వచ్చిరాని తెలుగును ఇంగ్లీషుతో మిక్స్ చేసి డైరెక్టర్ దగ్గరకొచ్చింది హీరోయిన్.

పళ్లికిలిస్తూ నవ్వాడు అసిస్టెంట్.

“ఎందుకూ వాడు నవ్వుతుంది. దానికి మతి లేదా...అమ్మో, నాకూ టెల్లూ బాగా వచ్చాడు”

డైరెక్టరుకు కోపం నషాళానికం దింది.

“దాన్ని కాస్త అవతలకు పొమ్మని చెప్పవయ్యా” చిరాగ్గా అరిచాడు.

“ఇదుగో, ఇందాక డైలాగు హిందీలో బాగా రాసిచ్చావా. లిప్ మూవ్మెంట్ సరిగ్గా లేదు.

అది సరిచేసుకోమను ముందు. తర్వాత మొహంలో ఎక్స్ప్రెషన్స్ రావాలి. అబ్బాయికి అమ్మాయి అందినట్టే అంది జారిపోతున్నట్టుగా చెయ్యాలి”

తన మాటలు వింటున్నాడా? లేదా? అని అసిస్టెంటు వైపు చూసి తిరిగి చెప్పసాగాడు శంతన్.

“ఈ సీనుతోనేనయ్యా కుర్రాళ్లు టెంప్ట్ అయిపోవాలి. హాలు గోరెత్తిపో

వాలి. అమ్మాయిలా, అబ్బాయిలా కాలేజీలు ఎగ్గొట్టి సిన్మా హాళ్ల చుట్టూ తిరగాలి” చాలా ఎమోషనల్ గా చెప్పాడు శంతన్.

అసిస్టెంట్ గంగిరెద్దులా తలూపాడు.

“మన ముందు సిన్మాకి చూశావా రషెన్ ఎలా వున్నాయో...ఇదీ అలా హిట్టవ్వాలని జనం అంతా మన ముద్దంటే చేదా?” సిన్మా కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు.

ఇది హిట్టయితే మనం ఫీల్డులో సెటిలయిపోవటం ఖాయం.”

అసిస్టెంట్ వెళ్లిపోయాడు.

***

‘ముద్దంటే చేదా?’ ఆడియో రిలీజయ్యింది.

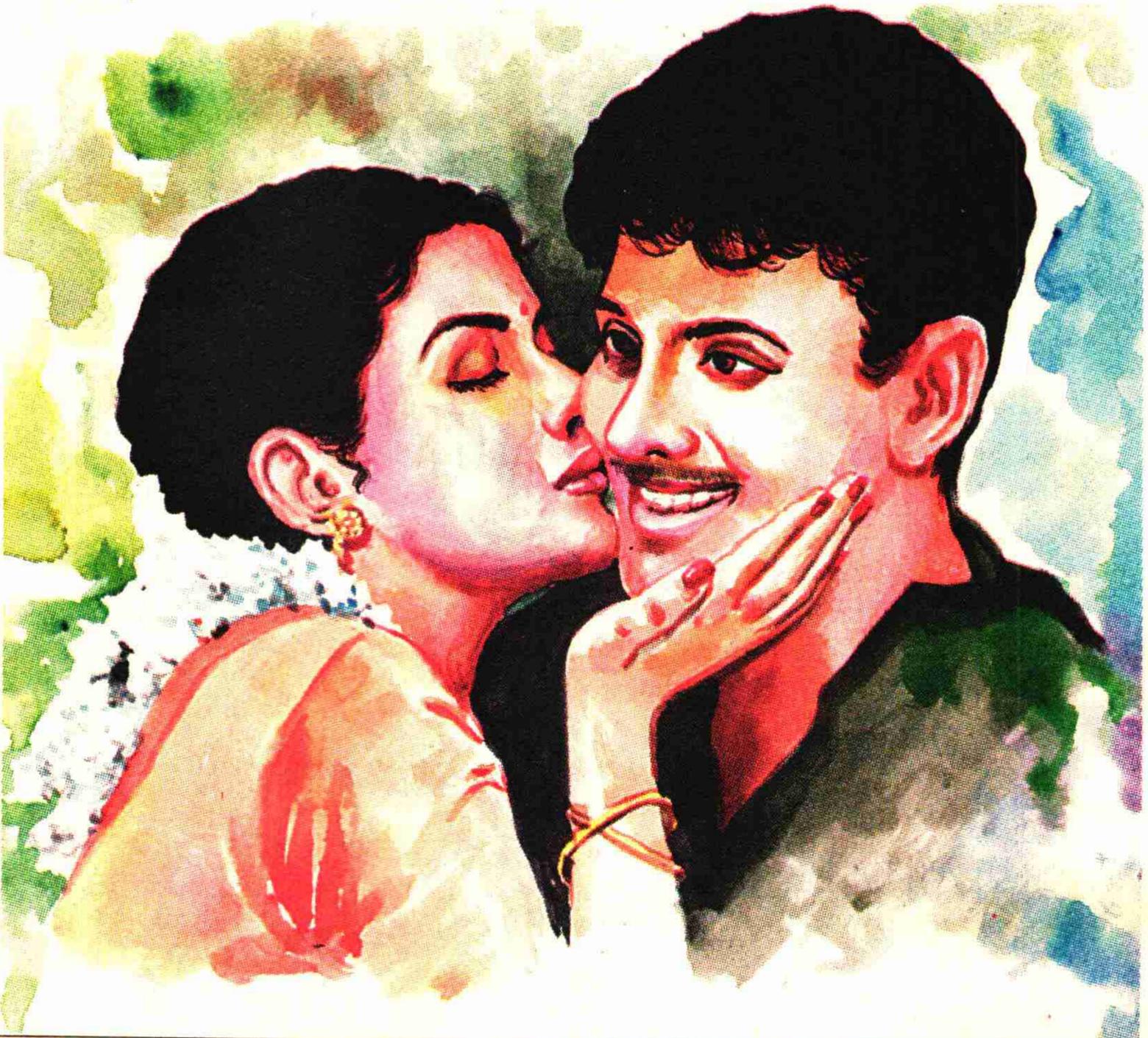
టీవీలో యాడ్స్ గోల.

అందరు సిని ప్రముఖుల కామెంట్లు.

రోడ్లమీద ఆడియోలు అరుస్తున్నాయి...‘అనగ నగ రాగ మతిశయిల్లుచునుండు’ అదే పాటను పదే పదే...పదే పదే ఏమిటి రోజుకు ఇరవై ముప్పై సార్లు ప్రైవేట్ ఛానల్స్ లో చూపించేసరికి ప్రజల మీద ఆ పాటలు ప్రభావం చూపించాయి.

ఆడియో సూపర్ హిట్.

సిన్మా రిలీజైంది.

తాము చదివే కాలేజీలో తప్ప మరెక్కడైనా గంటల తరబడి ఓపిగా ఉండిపోగల 'యువజనం' సినిమాను సూపర్ హిట్ చేశారు...జంటలు జంటలుగా వెళ్లి... గంటలు గంటలు క్యూలో నిలబడి...వంతుల వారీగా ఐదుసార్లు, పదిసార్లు చూసేసి.

***

“అదిరించేసావయ్యా శంతన్...వరసగా రెండో హిట్టు”.

ఇండస్ట్రీలో పేరున్న అతి పెద్ద డైరెక్టరు అలా అనటంతో శంతన్ ఉబ్బితబ్బియ్యైపోయాడు.

“కుర్రాళ్లు వెర్రెత్తిపోతారు. అమ్మాయిలు అర్జంటుగా బాయ్ ఫ్రెండ్స్ ని వెతికేసుకొందారు. అమ్మాయికి ఆపోజిట్ సెక్స్ తో స్నేహం ఎంత అవసరమో అమోఘంగా చెప్పావ్”

“....”

శంతన్ మౌనంగా కూర్చున్నాడు. అతని మనసు ఆనందంతో పొంగిపోతోంది.

“అమ్మాయి అబ్బాయి కలిసి తిరగటం తప్పు కాదు అని కథ ద్వారా బలంగా చెప్పటం వల్ల ఎవరూ విమర్శించలేరు.

మొత్తానికి పబ్లిక్ నాడి బాగా పట్టేశావు. మార్జుల్లో అయితే చక్కగా ఆడవాళ్లని థియేటర్లకు రప్పించేలా సినిమాను ప్లేన్ చేసి తీసేవాళ్లం” కాసేపు ఆగాడు పెద్ద డైరెక్టరు. శంతన్ తల ఊపుతూ చిరునవ్వు నవ్వుతూ పెద్దాయనకు వైన్ గ్లాసందించాడు.

ఓసారి సివ్ చేసి మొదలుపెట్టాడు పెద్ద డైరెక్టరు. “ఈ రోజుల్లో ఆడవాళ్లు టీవీ సీరియల్స్ కి అతుక్కుపోయి సినిమాలకు రావటమే మానేశారు. ఇక బయట తిరిగే అవకాశం ఉన్నది కాలేజీలకు వెళ్లే

పిల్లలకే. ఆ పిల్లలకు నచ్చే పాయింట్లు పెట్టి...” మళ్లా ఓ గుక్క తాగి-

“లెక్చరర్ లని ఏడిపించటం, తల్లిదండ్రుల్ని తిట్టుకోవటం...క్లాసులెగ్గొట్టి నచ్చిన అమ్మాయి కోసం తిరగటం... ఇదంతా ఓ ఎత్తయితే... ఆ హీరో యిన్ డ్రెస్సులూ, ఆ సాంగ్సు... ఆ నడుంవూపులకి అబ్బో ఇంత అనుభవం ఉన్న నాకే ఇంత వయసొచ్చి అదోలాటి జివ్వు పుట్టేసిందనుకో.”

“మీరు నన్ను మరీ పొగిడేస్తున్నారు”

“నీ టాలెంట్... పబ్లిక్ వీక్ నెస్ కనిపెట్టి ఆ బలహీనత మీద ఆడుకున్నావు చూడూ” అతను మత్తుగా ఏదో మాట్లాడుతూనే ఉన్నాడు.

తెలివైన వాడు తెలివి తక్కువ వాణ్ని దోచుకోవటమేగా బిజినెస్ నుండే...

సినిమా కోట్లాది జనాన్ని వినియోగదారులుగా కలిగిన పెద్ద బిజినెస్సు.

***

శంతన్ తన విజయానందాన్ని అనుభవిస్తున్న ఆ సమయంలో సెల్ ఫోన్ మ్రోగింది.

కాల్ ఎక్కణ్ణించి వస్తుందో చూపాడు.. ఇంటి దగ్గర్నుండి.

“హలో” అన్నాడు.

“నేనా” అవతల్నుండి తల్లి.

“ఏమిటి మమ్మీ” కాసంత చిరాకు అతని కంఠంలో తొంగిచూసింది.

తల్లి ఏమీ మాట్లాడలేదు.

ఆవిడ ఫోన్లో ఏడుస్తోంది.

“ఏమైందమ్మా”

లోగొంతుకతో కాసంత కంగారుగా అడిగాడు.

అవతల్నుండి ఆమె చెప్పతోంది.

అతని దవడ కండరాలు బిగుసుకొంటున్నాయి.

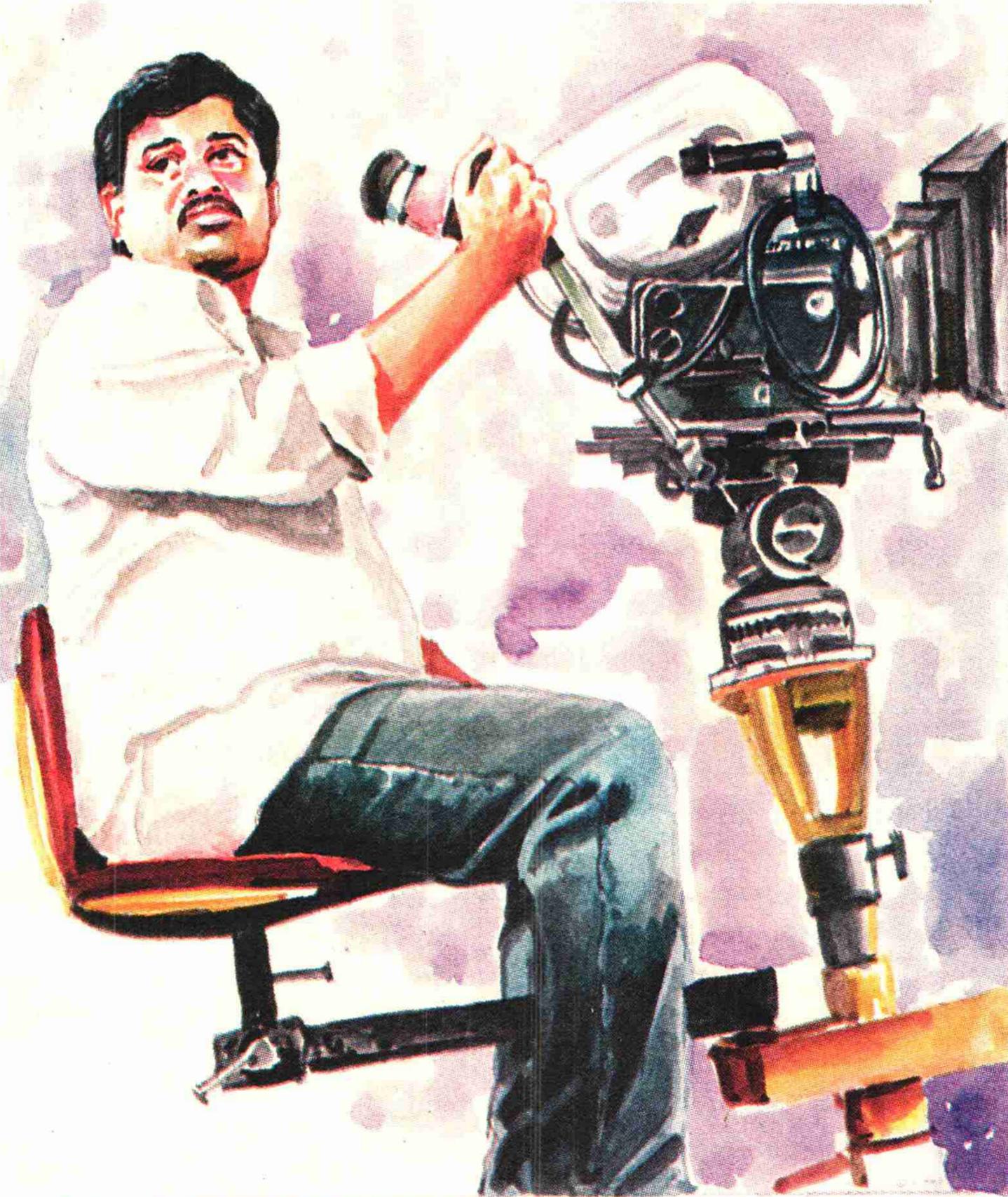
“నేను బయల్దేరి వస్తున్నాను” అంటూ ఫోన్ ఆఫ్ చేసి గబగబా డ్రెస్ సర్దుకొని పెద్ద డైరెక్టరుగారికి ‘సారీ’ చెప్పేసి బ్రీఫ్ కేసు తీసుకొని బయల్దేరాడు శంతన్.

***

ఇంట్లోకి అడుగుపెడుతూనే-

“ఎక్కడ ఉంది అది?” అడిగాడు శంతన్ తల్లిని.

మేడపైన అన్నట్టుగా వేలు చూపించి ఎగదన్నుకు వస్తోన్న దుఃఖాన్ని ఆపుకుంటూ నోటిలో కొంగు కుక్కుకొంది ఆ తల్లి.

నమ్మకం

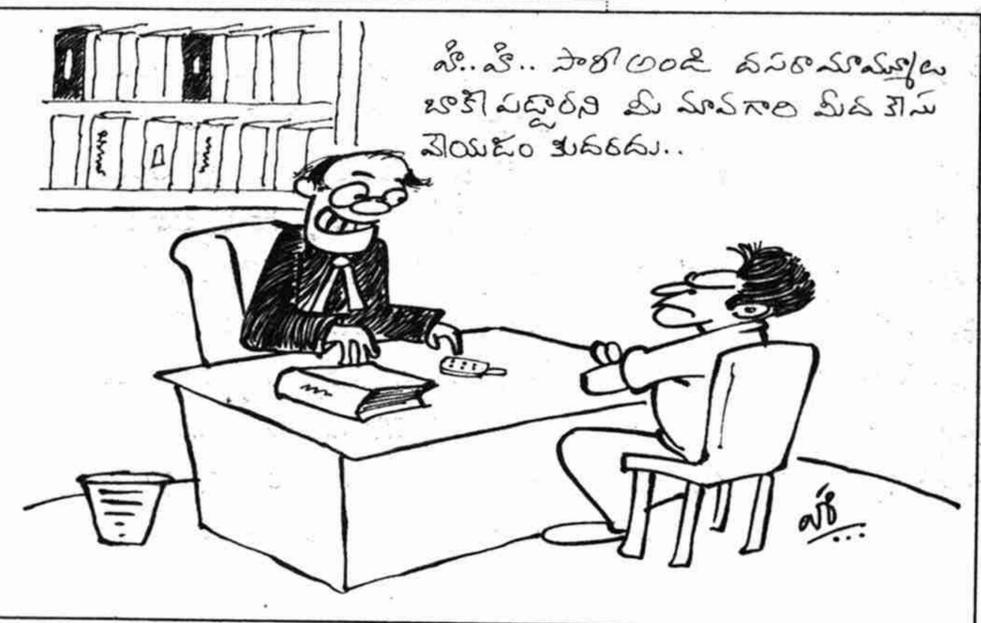
నమ్మకం ఉంటే జీవితంలో ఎన్ని ఒడిదుడుకులనైనా అవలీలగా ఎదుర్కోవచ్చు. విపత్కరమైన పరిస్థితులెదురైనప్పుడు దేవుడిని ప్రార్థించి స్వాంతన పొందుతారు జనం. దీనికి తారలం మినహాయింపేం కాదు. శిల్పాషెట్టి ప్రతి ఏడాది తిరుపతి వెళ్ళి ఆ తిరుమలేశుని దర్శించుకోవడం ఆనవాయితీగా జరుగుతోంది. ఈమధ్య అసలే సమస్యలు మధ్య చిక్కుకుని ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతోన్న శిల్పా తిరుపతి వెళ్ళాల్సింది. 'నాకు దైవభక్తి మీద నమ్మకం ఉంది. దేవుడంటే నాకెంతో ప్రేమ' అంటోంది. అందుకేనేమో 'దిక్కుల్లో మొదటిది తూర్పు దిక్కు... దిక్కులేనివాళ్ళకు దేవుడే దిక్కు' అని ఎవరో సినీకవి రాశాడు. ఆ పాటలో ఎంత అర్థం ఉందో శిల్పాకి అర్థమవుతోంది.

గబగబా మేడమెట్లవైపు కదిలాడు శంతన్.
 "కోపంతో దాన్ని కొట్టాడు" వస్తున్న ఏడుపును ఆపుకొంటూ అంది ఆమె.
 "కొట్టడమా, చంపటమా?" కోపంతో అతని గొంతు మ్రోగింది.
 తల్లివైపు చూసి నెమ్మదిస్తూ -
 "ఇంతకీ ఎవడా స్కాండ్రల్?" అడిగాడు శంతన్.
 "నీ ఫ్రెండ్ రాజు లేడూ. అతని తమ్ముడు రాకేషట."
 "ముందు దానితో మాట్లాడి...తర్వాత వాడి సంగతి చూస్తాను" గబగబా చెల్లెలి గదివైపు కదిలాడు.
 ఏడ్చి ఏడ్చి నిద్రపోయింది శ్రావ్య... శంతన్ చెల్లెలు.
 "శ్రావ్యా...శ్రావ్యా"
 గదిలోకి అడుగుపెడుతూనే చెల్లిని తట్టి పిలిచాడు.
 ఉలిక్కిపడి లేచింది శ్రావ్య. కళ్ళు తెరుస్తూనే ఎదురుగా అన్నయ్యను చూసి మరింత ఉలిక్కిపడింది.
 గదిలోకి వస్తున్న తల్లి ఆకారాన్ని చూసి అన్నయ్యకు విషయం తెలిసిపోయిందని ఆమెకు అర్థమైపోయింది.
 "అన్నయ్యా" అంటూ అన్న శంతన్ కాళ్ళకు అల్లుకుపోయింది శ్రావ్య.
 ఎడాపెడా చెల్లిని నాలుగు కొట్టి బుద్ధి చెప్పాలనుకున్న శంతన్ ఆవేశం పూర్తిగా చల్లారిపోయింది.
 అతను...రెండు హిట్ సినిమాలందించిన గొప్ప యువ దర్శక స్థాయి నుండి మామూలు అన్నయ్య స్థాయికి వచ్చేశాడు.
 "అసలేందుకు చేశావే ఇలాంటి పని, కాలేజీకి వెళ్లి బుద్ధిగా చదువుకోక?" అన్నాడు శంతన్.
 "....."
 మౌనంగా తలొంచుకొని ఏడవసాగింది శ్రావ్య.
 "దీని వయసెంత?
 నిండా పదహారేళ్లు లేవు. అవుడే ఇది ...చీ...చీ" అంటోంది తల్లి.
 "చీ...చీ...అంటే లాభం ఏమిటమ్మా?
 అది కాలేజీకి ఎలా వెళ్తోంది?
 ఎలా వస్తోంది?
 ఎన్నింటికో వస్తోంది? ఇవేమీ నువ్వు..." తల్లిని గదవనాయిస్తూ ఆగిపోయాడతను

శంతన్.
 ఆవిడ మాత్రం ఏం చేస్తుంది? తండ్రి చనిపోయినప్పట్నీంచి ఆస్తిని సంరక్షించుకొంటూ...తనను చదివించి, సినిమా ఫీల్డుకెళ్తానంటే ప్రోత్సహించి...
 "అది ఎక్స్ట్రా క్లాసులంటూ... స్నేహితురాలింటికి నోట్సు కోసమంటూ వెళ్తూ ఉండేది.
 రాత్రుళ్లు లేటుగా వస్తే... ఎక్కడికి వెళ్లావే అంటే... ఫ్రెండ్తో కంబైన్స్ స్టడీస్ అనేది."
 "అసలు దీన్ని కాదు. వాణ్ణనాలి. వాణ్ణి...ఆ రాస్కెల్ని"
 "అన్నయ్యా...నన్నేమన్నా అంటే అను... లేకుంటే నన్ను కొట్టు, తిట్టు... అతన్నేమన్నా నేను భరించలేను"
 ఆ శ్రావ్య అనబడే పదహారేళ్లమ్మాయి ప్రియుడి కోసం పరితపిస్తూ అన్నయ్యను ఎదిరిస్తూ అంది.
 "నోర్మ్యుయ్" గట్టిగా అరిచాడు శంతన్.
 "ఈ వయసులో నీకు ప్రేమేమిటే. అది ఆకర్షణ..."
 ఇంకేమనాలో తోచక తలవట్టుకున్నాడు శంతన్... యువ హృదయాలను రంజింపజేసే ఆ యువకిశోరం.

★★★

"ఇప్పుడేం చేద్దామంటావ్?" విషయమంతా చెప్పి శంతన్ వీలైనంత కూల్గా అడిగాడు రాజును.
 "ఏం చేస్తాం. ఇద్దరికీ పెళ్లి చేసేద్దాం" అన్నాడు రాజు.
 "ఈ వయసులోనా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు శంతన్.
 "యోస్. తప్పేంవుంది. నువ్వు నీ సినిమాల్లో చెప్పింది అదేగా"
 "....."
 శంతన్ మౌనంగా ఉండిపోయాడు.
 "కానీ...కట్నం మాత్రం"
 "కట్నమా...వాళ్లు 'లవ్' చేసుకున్నారు"
 "నిజమే...కానీ ఫార్మాలిటీలు మామూలే. లవ్ చేసుకుని కట్నాల్లేకుండా పెళ్లిళ్లు చేసుకుని నానా యాతనలూ పడి సంసారం ఈది గొప్ప ఆదర్శ దంపతులవ్వడానికి ఇది సినిమా కాదు జీవితం... అహ, పోనీ ఇలాంటి కథ సినిమాగా తీయడానికైనా పనికొస్తుందా, నువ్వే చెప్పు..."
 శంతన్ అన్నిటికీ ఒప్పుకొని శ్రావ్య పెళ్లి జరిపించాడు.
 తరువాత అతనెప్పుడూ అలాంటి సినిమాలు తీయలేదు.

సీ..వీ.. సాగి అంది దసరామామ్మలు బాకొ ఎద్దారని మీ మావనారి మీ ద కౌస వెయిడం కుదరదు..

"చీ...చీ...అంటే లాభం ఏమిటమ్మా?
 అది కాలేజీకి ఎలా వెళ్తోంది?
 ఎలా వస్తోంది?
 ఎన్నింటికో వస్తోంది? ఇవేమీ నువ్వు..." తల్లిని గదవనాయిస్తూ ఆగిపోయాడతను

